

Գ Ա Ր Պ Ս ՈՒ Պ Ա Ր Պ Ս

Անուշաբոյր ծաղիկներին

Միայն վարդը սիրեցի .

Իմ ցաւագար , տանջւած սրտին

Նորան մի երգ ձօնեցի :

Սակայն սիրուն , անուշ վարդը

Ականջ չ'արաւ իմ երգին ,

Նա չը սփռեց սրտիս դարդը ,

Դարման չ'արաւ իմ վէրքին :

Սիրաբորբոք եւ յուսահատ

Ես լաց եղայ , ողբացի ,

Արցունքներով իմ յորդառատ

Քնքոյշ վարդը թրջեցի . . .

— Անմիտ պօէտ , ի՞նչ ես լալիս ,

Արցունքներով ինձ ցողում .

Է՞ր ես լալիս եւ վայ տալիս ,

Հանգիստ սիրտըս վրդովում :

Քե՛ղ համար չէ անուշ վարդը ,

Քե՛ղ համար չէ նա բացւել .

Ծաղիկներին շքեղ դարդը

Քե՛ղ համար չէ փթըթել :

Ինձ կը քաղի մեծատունը

Գոհարներով ու ոսկով ,

Ինձ կը տանի նա իր տունը ,

Կը պահպանի խընամքով :

Ես կը բաղմեմ շքեղադարդ

Ու փառահեղ դահլիճում ,

Ես կը ժպտամ ուրախ , զըւարթ՝

Ոսկեջրած բաժակում :

Շուք ու փայլով շրջապատւած՝

Ես կը հրճւեմ խնդադին ,

Իսկ դու , պօէ՛տ , վարդից զրկւած՝

Ի դուր կը լաս դառնագին . . .

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹՈՒՄԱՆԵԱՆՑ